

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

12. listopadu 2015 *

„Státní podpory — Bankovní sektor — Restrukturalizace HSH Nordbank — Rozhodnutí, jímž se prohlašuje podpora za slučitelnou s vnitřním trhem za určitých podmínek — Žaloba na neplatnost — Nedostatek osobního dotčení — Menšinový akcionář příjemce podpory — Pojem odlišný zájem — Částečná nepřípustnost — Rozmělnění kapitálu“

Ve věci T-499/12,

HSH Investment Holdings Coinvest-C Srl, se sídlem v Lucemburku (Lucembursko),

HSH Investment Holdings FSO Srl, se sídlem v Lucemburku,

zastoupené H.-J. Niemeyerem, H. Ehlersem a C. Kovácsem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené L. Flynnem, T. Maxian Ruschem a R. Sauerem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2012/477/EU ze dne 20. září 2011 o státní podpoře SA.29338 [C 29/09 (ex N 264/09)] Spolkové republiky Německo ve prospěch společnosti HSH Nordbank AG (Úř. věst. 2012, L 225, s. 1),

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení D. Gratsias, předseda, M. Kančeva a C. Wetter (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: K. Andová, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 22. dubna 2015,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 HSH Nordbank AG vznikla dne 2. června 2003 fúzí Hamburgische Landesbank a Landesbank Schleswig-Holstein. Se svými dceřinými společnostmi (dále jen „skupina HSH“) představuje pátou německou regionální banku.
- 2 HSH Nordbank a skupina HSH stejně jako mnohé finanční instituce trpěly důsledky krize, jež nastala v roce 2007 (nazývaná „subprime“ krize) a vyhrotila se v září 2008 úpadkem banky Lehman Brothers, takže HSH Nordbank požádala Sonderfonds Finanzmarktstabilisierung (zvláštní německý fond na stabilizaci finančních trhů; dále jen „zvláštní fond“) o záruky likvidity ve výši 30 miliard eur.
- 3 Poté, co Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (německý úřad pro dozor nad finančními službami) vydal stanovisko, že udělení takovéto záruky by jen obtížně mohlo být v souladu s německým zákonem o požadavcích v oblasti vlastního kapitálu, Spolková republika Německo dne 30. dubna 2009 oznámila Komisi Evropských společenství poskytnutí dvou opatření podpory, a to zaprvé rekapitalizace ve výši 3 miliard eur (dále jen „rekapitalizace“) prostřednictvím emise akcií HSH Nordbank a upsáním těchto akcií v plném rozsahu veřejnoprávní institucí HSH Finanzfonds, jež byla vytvořena a kontrolována spolkovými zeměmi Hamburk a Šlesvicko-Holštýnsko, které vlastnily uvedenou instituci rovným dílem, a zadruhé tzv. „záruky druhé ztráty“ ve výši 10 miliard (dále jen „záruka na pokrytí rizik“), jež byla určena k ochraně HSH Nordbank proti ztrátám, které by mohly ovlivnit její portfolio znehodnocených aktiv, a tedy k posílení poměru vlastního kapitálu banky. Tranše „první ztráty“ zůstala k tíži samotné HSH Nordbank.
- 4 Rozhodnutím ze dne 29. května 2009 o státní podpoře N 264/09 (Úř. věst. C 179, s. 1) Komise schválila rekapitalizaci a záruku na pokrytí rizik na období šesti měsíců jako opatření na záchranu skupiny HSH na základě čl. 87 odst. 3 písm. b) ES a vyzvala Spolkovou republiku Německo, aby jí ve lhůtě tří měsíců předložila plán restrukturalizace.
- 5 Dvě výše uvedené spolkové země poskytly dotčená opatření podpory HSH Nordbank v květnu a v červnu 2009. Z důvodu rekapitalizace poskytl zvláštní fond ve prospěch HSH Nordbank část záruk likvidity, o niž požádala, ve výši 17 miliard eur (dále jen „záruka likvidity“).
- 6 Dne 1. září 2009 Spolková republika Německo předložila plán restrukturalizace skupiny HSH Komisi.
- 7 Komise dne 22. října 2009 zahájila řízení podle čl. 88 odst. 2 ES týkající se rekapitalizace a záruky na pokrytí rizik. Zúčastněné strany byly vyzvány k předložení připomínek ve lhůtě patnácti dnů od zveřejnění rozhodnutí Komise dne 21. listopadu 2009 v *Úředním věstníku Evropské unie* (Úř. věst. C 281, s. 42). V tomto rámci investiční fondy spravované americkou společností JC Flowers & Co. LLC, včetně žalobkyň, HSH Investment Holdings Coinvest-C Sàrl a HSH Investment Holdings FSO Sàrl, požádaly dne 3. prosince 2009 o dodatečnou lhůtu k předložení připomínek, jež jim byla poskytnuta. Uvedené připomínky byly Komisi doručeny dne 17. prosince 2009 poté, co se dne 2. prosince 2009 uskutečnila schůzka mezi Komisí a zúčastněnými stranami, včetně JC Flowers & Co., jež zastupovala zejména žalobkyně.
- 8 Investiční fondy, kterým poskytovala poradenství společnost JC Flowers & Co., které vlastnily celkově 25,67 % kapitálu HSH Nordbank před rekapitalizací, po její rekapitalizaci vlastní pouze 9,19 % vzhledem k tomu, že se na ní dobrovolně nepodílely.
- 9 S cílem zohlednit dodatečné informace týkající se konceptu restrukturalizace, jež byl v projednávané věci zamýšlen, předané od října 2009 do června 2011, předložila Spolková republika Německo 11. července 2011 pozměněný plán restrukturalizace.

- 10 Komise dospěla rozhodnutím 2012/477/EU ze dne 20. září 2011 o státní podpoře SA.29338 [C 29/09 (ex N 264/09)] Spolkové republiky Německo ve prospěch společnosti HSH Nordbank AG (Úř. věst. 2012, L 225, s. 1; dále jen „napadené rozhodnutí“) k závěru, že rekapitalizace, záruka na pokrytí rizik a záruka likvidity představují státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, ale že tyto podpory byly slučitelné s vnitřním trhem za předpokladu, že Spolková republika Německo dodrží závazky, jež vůči Komisi přijala, uvedené v přílohách I a III napadeného rozhodnutí, a podmínky, jež Komise stanovila, obsažené v příloze II uvedeného rozhodnutí.
- 11 Podle bodu 1.11 přílohy II napadeného rozhodnutí, nadepsaného „Jednorázová platba a navýšení kapitálu“, HSH Finanzfonds a HSH Nordbank musí smlouvu uzavřenou dne 2. června 2009 o poskytnutí záruky na pokrytí rizik změnit, popř. doplnit o další dokumentaci, „tak aby byl odůvodněn nárok společnosti HSH Finanzfonds [...] vůči HSH [Nordbank] na jednorázovou platbu v nominální hodnotě 500 milionů eur“ (dále jen „jednorázová platba“). Jednorázová platba spočívá v platbě 500 milionů eur společností HSH Nordbank ve prospěch HSH Finanzfonds, přičemž tato částka pak musí být, jak vyplývá z výslovného znění uvedeného bodu 1.11 přílohy II napadeného rozhodnutí, použita na „navýšení hmotného kapitálu“ HSH Nordbank. Bod 1.13 téže přílohy upřesňuje, že navýšení kapitálu HSH Finanzfonds představující výše uvedenou částku musí být provedeno „za vyloučení předkupního práva menšinových akcionářů“, nebo pokud by muselo být provedeno kombinovaným navýšením hmotného kapitálu a kapitálu v hotovosti, s předkupním právem všech akcionářů, ale za podmínky, že se HSH Finanzfonds nezúčastní navýšení kapitálu v hotovosti.
- 12 Bod 3 téže přílohy, nadepsaný „Zákaz vyplácení dividend“, stanoví, že „HSH [Nordbank] nebude až do účetního roku 2012 vyplácet žádné dividendy (včetně účetního roku, který končí dne 31. prosince 2014)“.
- 13 Kromě toho bod 4 uvedené přílohy, nadepsaný „Ochrana úspor“, stanoví, že „[v] období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2016 smějí být vypláceny dividendy pouze do výše 50 % ročního přebytku předchozího ukončeného účetního roku“ a „pouze v případě, že ve střednědobém horizontu neohrozí dodržení předpisů upravujících vybavení úvěrových institucí kapitálem v souladu s Basel III“.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 14 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 13. listopadu 2012 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.
- 15 Dne 1. února 2013 předložila Komise žalobní odpověď.
- 16 Replika žalobkyň došla kanceláři Tribunálu dne 15. dubna 2013. Duplika kanceláři Tribunálu došla 11. června 2013.
- 17 V návaznosti na částečnou obměnu Tribunálu byl soudce zpravodaj přidělen k osmému senátu, kterému tak byla přidělena projednávaná věc.
- 18 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 19 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- odmítl žalobu jako nepřipustnou;

- podpůrně, odmítl pátý žalobní důvod 2. části B.I žaloby a žalobní důvody 2. části B.II žaloby jako nepřijatelné;
 - ještě podpůrněji, zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.
- 20 Komise přistoupila k zpětvzetí dvou dalších bodů návrhových žádání, které podala ještě podpůrněji, což bylo zaneseno do protokolu na jednání konaném dne 22. dubna 2015.

Právní otázky

K přípustnosti

- 21 Žalobkyně tvrdí, že jsou oprávněny podat tuto žalobu, jelikož jsou napadeným rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčeny ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU v postavení akcionářů HSH Nordbank. Uvádějí, že judikatura přiznává akcionářům, ať jsou nebo nejsou jediní, právo podat žalobu k soudu Evropské unie. Dodávají, že se aktivně účastnily správního řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí.
- 22 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyň a zejména tvrdí, ač formálně nepodala námitku nepřijatelnosti ve smyslu čl. 130 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu, že jejich žaloba je nepřijatelná.
- 23 Nejprve je třeba připomenout, že jak plyne z judikatury, nemá-li žalobce právní zájem na podání žaloby, není třeba zkoumat, zda je bezprostředně a osobně dotčen ve smyslu ustanovení čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU (rozsudek ze dne 18. prosince 2003, *Olivieri v. Komise a EMEA*, Recueil, EU:T:2003:351, bod 66, a usnesení ze dne 15. května 2013, *Post Invest Europe v. Komise*, T-413/12, EU:T:2013:246, bod 17).
- 24 Právní zájem na podání žaloby totiž představuje zásadní a prvořadou podmínku všech soudních žalob. Žaloba na neplatnost podaná fyzickou nebo právnickou osobou je přípustná, pouze pokud má žalobce zájem na zrušení napadeného aktu. Právní zájem žalobce na podání žaloby předpokládá, že samotné zrušení napadeného aktu může vyvolat právní následky, že žaloba ve svém důsledku může přinést straně, která ji podala, prospěch, a že tato strana odůvodní vzniklý a trvající zájem na zrušení uvedeného aktu (rozsudek ze dne 19. června 2009, *Socratec v. Komise*, T-269/03, EU:T:2009:211, bod 36, a usnesení *Post Invest Europe v. Komise*, bod 23 výše, EU:T:2013:246, bod 22).
- 25 Podle judikatury žalobci přísluší, aby poskytl důkaz o právním zájmu na podání žaloby (usnesení ze dne 31. července 1989, *S. v. Komise*, C-206/89 R, Recueil, EU:C:1989:333, bod 8, a rozsudek ze dne 14. dubna 2005, *Sniace v. Komise*, T-141/03, Sb. rozh., EU:T:2005:129, bod 31). Žalobce musí zejména prokázat existenci osobního zájmu na dosažení neplatnosti napadeného aktu. Tento zájem musí být vzniklý a trvající a posuzuje se ke dni podání žaloby (výše uvedený rozsudek *Sniace v. Komise*, EU:T:2005:129, bod 25, a rozsudek ze dne 20. září 2007, *Salvat père & fils a další v. Komise*, T-136/05, Sb. rozh., EU:T:2007:295, bod 34).
- 26 Nicméně podá-li neprivilegovaný žalobce žalobu na neplatnost proti aktu, jenž mu není určen, pak se požadavek, že se závazné právní účinky napadeného opatření musí dotýkat zájmů žalobce tak, že podstatným způsobem mění jeho právní postavení, překrývá s podmínkami stanovenými v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU (rozsudky ze dne 13. října 2011, *Deutsche Post a Německo v. Komise*, C-463/10 P a C-475/10 P, Sb. rozh., EU:C:2011:656, bod 38, a ze dne 16. října 2014, *Alro v. Komise*, T-517/12, Sb. rozh., EU:T:2014:890, bod 25).

- 27 Proto pro posouzení, zda napadené rozhodnutí může být předmětem žaloby žalobkyně, je třeba přezkoumat, zda je aktem, jehož účelem je vyvolat vůči nim závazné právní účinky (v tomto smyslu viz rozsudky *Deutsche Post a Německo v. Komise*, bod 26 výše, EU:C:2011:656, bod 40, a *Alro v. Komise*, bod 26 výše, EU:T:2014:890, bod 26).
- 28 Dále je nutno zdůraznit, že řízení o kontrole státních podpor je s ohledem na jeho obecnou systematiku řízením zahájeným vůči členskému státu odpovědnému za poskytnutí podpory (rozsudek ze dne 24. března 2011, *Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt v. Komise*, T-443/08 a T-455/08, Sb. rozh., EU:T:2011:117, bod 50, a usnesení ze dne 19. února 2013, *Provincie Groningen a další v. Komise*, T-15/12 a T-16/12, EU:T:2013:74, bod 41).
- 29 Pokud tedy žalobu na neplatnost směřující proti rozhodnutí, kterým se konstatuje existence státní podpory, nepodává dotyčný členský stát, ale fyzická nebo právnická osoba, je uvedená žaloba přípustná, pokud jde o individuální podporu, a nikoli o režim podpory, pouze tehdy, je-li tato osoba osobně a bezprostředně dotčena napadeným aktem ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.
- 30 Podle ustálené judikatury mohou jiné subjekty než osoby, jimž je rozhodnutí určeno, tvrdit, že jsou osobně dotčeny, pouze pokud je toto rozhodnutí zasahuje z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byla individualizována osoba, již je takové rozhodnutí určeno (rozsudky ze dne 15. července 1963, *Plaumann v. Komise*, 25/62, Recueil, EU:C:1963:17, body 197, 223, a ze dne 17. července 2014, *Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise*, T-457/09, Sb. rozh., EU:T:2014:683, bod 80).
- 31 Konečně je nutno připomenout, že pokud určitá osoba nemůže uplatňovat právní zájem na podání žaloby odlišný od zájmu podniku dotčeného aktem Unie, v němž drží kapitálový podíl, nemůže své zájmy související s tímto aktem hájit jinak než výkonem práv společníka tohoto podniku, jemuž náleží právo podat žalobu (rozsudek ze dne 20. června 2000, *Euromin v. Rada*, T-597/97, Recueil, EU:T:2000:157, bod 50; usnesení ze dne 27. března 2012, *European Goldfields v. Komise*, T-261/11, EU:T:2012:157, bod 21; usnesení *Post Invest Europe v. Komise*, bod 23 výše, EU:T:2013:246, bod 24, a rozsudek *Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise*, bod 30 výše, EU:T:2014:683, bod 112).
- 32 V tomto ohledu je třeba podotknout, že pouhá skutečnost, že Komise ve svém rozhodnutí prohlašuje podporu za slučitelnou s vnitřním trhem a že uvedené rozhodnutí v zásadě nezasahuje nepříznivě do právního postavení příjemce podpory (v tomto smyslu viz rozsudek *Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt v. Komise*, bod 28 výše, EU:T:2011:117, bod 52), nezbavuje soud Unie povinnosti přezkoumat, zda má posouzení Komise právně závazné účinky takové povahy, že může ovlivnit zájmy tohoto příjemce (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. ledna 2002, *Nuove Industrie Molisane v. Komise*, T-212/00, Recueil, EU:T:2002:21, bod 38; rozsudek *Salvat père & fils a další v. Komise*, bod 25 výše, EU:T:2007:295, bod 36, a usnesení *Provincie Groningen a další v. Komise*, bod 28 výše, EU:T:2013:74, bod 32).
- 33 Kromě toho může být tento žalobce v souladu s judikaturou osobně dotčen z důvodu své aktivní účasti na řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, pouze tehdy, jedná-li se o zvláštní situaci, ve které žalobce zaujímá jasně vymezené postavení vyjednávače úzce spjaté se samotným předmětem rozhodnutí, které jej staví do faktické situace, jež ho odlišuje od všech ostatních osob (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 9. září 2013, *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria v. Komise*, T-429/11, EU:T:2013:488, bod 26 a citovaná judikatura).
- 34 S přihlédnutím k těmto zásadám je třeba určit, zda a případně v jakém rozsahu je žaloba přípustná, s tím upřesněním, že není pochyb o tom, že žalobkyně jsou bezprostředně dotčeny napadeným rozhodnutím, o čemž se ostatně mezi účastnicemi řízení ani nejednalo.

- 35 V projednávané věci je třeba připomenout, že napadené rozhodnutí obsahuje článek 1, v němž Komise v odstavci 1 považuje rekapitalizaci, záruku na pokrytí rizik a záruku likvidity za státní podpory a v odstavci 2 má za to, že tyto tři podpory jsou slučitelné s vnitřním trhem. Článek 2 uvedeného rozhodnutí stanoví, že původní plán restrukturalizace předložený dne 1. září 2009 a naposledy změněný v souladu se sdělením Spolkové republiky Německo ze dne 11. července 2011, a to včetně podmínek uvedených v příloze II, bude tímto členským státem realizován v souladu s předem vymezeným časovým plánem. Tato příloha, jak bylo vysvětleno v bodech 11 až 13 výše, stanoví jakožto podmínky slučitelnosti dotčených podpor s vnitřním trhem jednak jednorázovou platbu a jednak zákaz, posléze omezení, vyplácení dividend.
- 36 Žalobkyně předkládají návrhová žádání, která zahrnují dvě části. Ve druhé části žaloby se domáhají zrušení napadeného rozhodnutí v plném rozsahu a na podporu těchto návrhových žádání vznášejí pět žalobních důvodů. V první části žaloby se domáhají částečného zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž jim Komise tímto rozhodnutím uložila povinnosti jakožto menšinovým akcionářům. V tomto ohledu vznášejí osm žalobních důvodů.
- 37 Je třeba přezkoumat přípustnost žaloby v rozsahu, v němž obsahuje návrhová žádání směřující ke zrušení napadeného rozhodnutí v plném rozsahu.
- 38 Zaprvé je na úvod třeba zdůraznit, že žalobu nepodal příjemce opatření podpory, ale dva menšinoví akcionáři tohoto příjemce. Zadruhé má Komise v napadeném rozhodnutí za to, že tato opatření jsou slučitelná s vnitřním trhem s výhradou dodržení určitých podmínek, včetně jednorázové platby a zákazu, posléze omezení, vyplácení dividend. Zatřetí, povinnosti vyplývající z těchto podmínek s přihlédnutím ke znění výroku napadeného rozhodnutí a ke znění jeho přílohy II, jsou uloženy Spolkové republice Německo jako příjemci, kterému bylo též rozhodnutím určeno, jakož i HSH Nordbank a HSH Finanzfonds jako právníckým osobám, jimž se ukládají dotčené podmínky.
- 39 Zaprvé je tedy třeba ověřit, zda žalobkyně jakožto menšinoví akcionáři mohou vzhledem k podstatě napadeného rozhodnutí uplatňovat, podle judikatury připomenuté v bodě 31 výše, právní zájem na podání žaloby odlišný od zájmu HSH Nordbank samotné.
- 40 Na úvod je třeba poznamenat, že pokud jde o článek 1 napadeného rozhodnutí, jímž byla dotčená opatření Komisí považována za slučitelná s vnitřním trhem, zájem žalobek se překrývá se zájmem HSH Nordbank.
- 41 Nejprve je třeba připomenout, že bez záchranných opatření, jimiž byla rekapitalizace, záruka na pokrytí rizik a záruka likvidity, by HSH Nordbank velmi pravděpodobně vyhlásila úpadek a její menšinoví akcionáři by při převodu své majetkové účasti za nízkou či minimální cenu v rámci úpadekového řízení ztratili své investice do kapitálu HSH Nordbank. Pro podložení tohoto tvrzení postačí odkázat na účetní údaje obsažené v tabulce 1 napadeného rozhodnutí, z nichž plyne, že HSH Nordbank v roce 2008 realizovala ztrátu ve výši 3 miliard 195 milionů eur (její zbývající vlastní kapitál podle zprávy o činnosti za tentýž rok činil o něco více než 2 miliardy eur) a v roce 2009 ve výši 838 milionů eur. Kumulovaný schodek HSH Nordbank činil k 31. prosinci 2009 1 miliardu 851 milionů eur.
- 42 Dále, jelikož se žalobkyně nezúčastnily rekapitalizace, ačkoli to mohly z právního hlediska učinit (viz body 255 a 256 odůvodnění napadeného rozhodnutí), měly nicméně prospěch z dotčené záchrany, ač nejprve nenesly jiné důsledky než rozmělnění své kapitálové účasti vzhledem k uvedené rekapitalizaci. Jejich zájem se tedy v projednávané věci jasně shodoval se zájmem této společnosti, a sice přijmout dotčené státní podpory za účelem umožnění další existence této společnosti.
- 43 Konečně, pokud by dotčená opatření podpory byla považována za neslučitelná s vnitřním trhem, Spolková republika Německo by byla povinna přistoupit k jejich vymáhání od HSH Nordbank, což by se v poměru k jejich podílu na jejím kapitálu odrazilo na hospodářské situaci žalobek.

- 44 Je tedy třeba rozhodnout, že v rozsahu, v němž se žaloba týká článku 1 napadeného rozhodnutí, žalobkyně neprokázaly existenci právního zájmu odlišného od zájmu HSH Nordbank, za předpokladu, že sama HSH Nordbank měla zájem napadnout toto ustanovení. Nelze je tedy z tohoto titulu považovat za osobně dotčené ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.
- 45 Zadruhé je třeba přezkoumat, zda žalobkyně splňují, jak tvrdí, toto posledně uvedené kritérium z důvodu své účasti na správním řízení. V tomto ohledu je třeba uvést, že ač je pravda, že žalobkyně se společně se všemi investičními fondy spravovanými JC Flowers & Co. účastnily správního řízení, nebyly v postavení vyjednávačů ve smyslu judikatury citované v bodě 33 výše nebo v postavení přímých příjemců podpory, již se týkaly konzultace, ale pouze v postavení zúčastněných stran. Z toho důvodu v projednávané věci účast žalobkyň v uvedeném řízení nepostačuje k tomu, aby byly považovány za osobně dotčené ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.
- 46 Žalobkyně tedy neprokázaly, že měly zájem požadovat zrušení článku 1 napadeného rozhodnutí, a žaloba je tudíž nepřipustná v druhé části, v níž požadují zrušení uvedeného rozhodnutí v plném rozsahu.
- 47 Kromě toho je třeba přezkoumat přípustnost žaloby v první části, jež se týká návrhových žádání směřujících k částečnému zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise tímto rozhodnutím uložila žalobkyním jakožto menšinovým akcionářům povinnosti.
- 48 Jak bylo připomenuto v bodě 38 výše, znění výroku napadeného rozhodnutí a jeho přílohy II se žalobkyň nijak netýká. Jako právnické osoby jsou zde kromě dotčeného členského státu uvedeny pouze HSH Nordbank, příjemce dotčených opatření podpory, a HSH Finanzfonds, většinový akcionář HSH Nordbank. Přípustnost žaloby v rozsahu, v němž je jejím předmětem návrh na zrušení podmínek uložených HSH Nordbank, a sice jak uplatňují žalobkyně, zaprvé jednorázové platby, zadruhé zákazu vyplácení dividend a zatřetí omezení vyplácení dividend, tedy předpokládá, že žalobkyně prokážou právní zájem na podání žaloby odlišný od zájmu HSH Nordbank, z čehož plyne, že uvedené podmínky vůči nim vytvářejí závazné právní účinky.
- 49 K určení případné existence takového zájmu je třeba použít kritéria uvedená v rozsudku Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise, bod 30 výše (EU:T:2014:683).
- 50 V tomto rozsudku Tribunál rozhodl, že žalobce, menšinový akcionář společnosti, jež byla příjemcem státní podpory považované za slučitelnou se společným trhem na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) ES, byl zčásti oprávněn napadnout legalitu rozhodnutí Komise v rozsahu, v němž toto rozhodnutí ukládalo akcionářům prodat společnost třetí nezávislé osobě, což pro ně znamenalo, jak uvedl Tribunál, „[vzdát se v závazných lhůtách svého vlastnického práva]“ k uvedené společnosti (rozsudek Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise, bod 30 výše, EU:T:2014:683, bod 116).
- 51 Naproti tomu uvedl, že „práva akcionáře německé akciové společnosti, která se netýkají rozhodování, jsou omezena na rozdělení zisku společnosti a na získání případného podílu na likvidačním zůstatku v případě likvidace podniku“, přičemž postavení akcionáře s sebou nepřináší práva „k aktivům podniku“ (rozsudek Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise, bod 30 výše, EU:T:2014:683, bod 118).
- 52 Jelikož je HSH Nordbank akciovou společností, jsou zásady vyvozené Tribunálem a připomenuté v bodech 50 a 51 výše použitelné v projednávané věci.
- 53 Pokud jde o jednorázovou platbu, je třeba upřesnit, že se uskutečňuje na základě článku 2 napadeného rozhodnutí, podle něhož „Německo zajistí, aby byl realizován původní plán restrukturalizace[...], a to včetně seznamu závazků uvedeného v přílohách I a III a včetně [podmínek] uvedených v příloze II a plně v souladu s časovým plánem uvedeným v seznamu závazků a [podmínek].“

- 54 Z ustanovení bodu 1.11 ve spojení s bodem 1.13 přílohy II napadeného rozhodnutí, jež jsou uvedeny v bodě 11 výše, vyplývá, že jednorázová platba je ve skutečnosti složitou operací, která se neomezuje na jediný aspekt týkající se platby *stricto sensu*. Tato operace zahrnuje tři rozdílné aspekty.
- 55 Zprvce HSH Nordbank uskuteční platbu 500 milionů eur ve prospěch HSH Finanzfonds, což představuje snížení aktiv prvního subjektu a navýšení aktiv druhého subjektu. Zadruhé se tato částka současně použije ze strany HSH Finanzfonds k nabytí nových akcií HSH Nordbank a k navýšení její kapitálové účasti v této společnosti. Zatřetí se tímto navýšením kapitálu výlučně ve prospěch HSH Finanzfonds mechanicky sníží podíl, který vlastní ostatní akcionáři včetně žalobkyň.
- 56 Pokud jde o první aspekt, je třeba zdůraznit, jak se uvádí v bodě 51 výše, že rozsudek Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise, bod 30 výše (EU:T:2014:683, bod 118), výslovně stanoví, že „postavení akcionáře s sebou podle německého práva nepřináší práva k aktivům podniku“. Konkrétně to znamená, že otázky týkající se snížení jedné z položek aktiv rozvahy se vztahují k obchodní činnosti dotýčné společnosti a k prodeji nebo likvidaci jejího majetku. Tato společnost může zcela sama uplatnit jakýkoliv argument směřující k napadení opatření přijatých v tomto ohledu Komisí (v tomto smyslu viz rozsudek Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise, bod 30 výše, EU:T:2014:683, bod 117). Podmínky týkající se snížení celkové bilanční sumy německé akciové společnosti se proto nemohou dotknout žádného práva akcionářů této společnosti (v tomto smyslu viz rozsudek Westfälisch-Lippischer Sparkassen und Giroverband v. Komise, bod 30 výše, EU:T:2014:683, bod 118). Z toho plyne, že pokud jde o platbu *stricto sensu*, žalobkyně nemohou uplatňovat zájem odlišný od zájmu HSH Nordbank.
- 57 Pokud jde o druhý aspekt, výrok napadeného rozhodnutí stanoví možnost, a sice buď pouhé použití 500 milionů eur k navýšení hmotného kapitálu HSH Nordbank ve prospěch HSH Finanzfonds, anebo kombinované použití formou kapitálu v hotovosti ze strany menšinových akcionářů. Nicméně bod 1.13 přílohy II tohoto rozhodnutí stanoví, že HSH Finanzfonds a HSH Nordbank „zůstává vyhrazeno, aby zvolily způsob navýšení kapitálu, jímž by se zaručilo rychlejší provedení a zapsání do obchodního rejstříku“. Ze spojení těchto ustanovení vyplývá, že Komise napadeným rozhodnutím umožnila společnosti, která je příjemcem podpory, a jejímu většinovému akcionáři, aby případně omezili vlastnické právo menšinových akcionářů tím, že jim uloží zákaz nabývat nové akcie, v rozporu s obvyklým fungováním akciové společnosti. Alternativou, která byla zvolena v praxi, je ostatně alternativa vyloučení menšinových akcionářů včetně žalobkyň. Je tedy třeba rozhodnout, že tento zákaz, byť potenciální, porušuje vlastnické právo žalobkyň (rozsudek Westfälisch-Lippischer Sparkassen und Giroverband v. Komise, bod 30 výše, EU:T:2014:683, bod 116) v rozsahu, v němž klade možnou překážku výkonu uvedeného práva, jelikož je menšinovým akcionářům zakázána možnost zachovat si svou kapitálovou účast v HSH Nordbank. Uvedený zákaz též v značném rozsahu omezuje obchodně-společenská práva akcionáře, když je jeho rozhodovací schopnost omezena nikoli působením volného trhu, ale účinkem napadeného rozhodnutí, jež v tomto ohledu vyvolává právní účinky pro menšinové akcionáře, včetně žalobkyň (v tomto smyslu viz rozsudek Alro v. Komise, bod 26 výše, EU:T:2014:890, bod 26).
- 58 Pokud jde o třetí aspekt, je třeba uvést, že použití části hotovostních prostředků HSH Nordbank na její rekapitalizaci výlučně ve prospěch HSH Finanzfonds poškozují práva žalobkyň jako akcionářů, jak bylo zdůrazněno v bodě 57 výše, nejen z důvodu menšího vlivu žalobkyň v rozhodovacích orgánech HSH Nordbank, ale rovněž kvůli skutečnosti, že ve vztahu k určenému objemu peněz (část zisku, který by mohl být vyplacen ve formě dividend), bude jejich odměna nižší z důvodu snížení nominální hodnoty každé akcie.
- 59 Celkově je třeba rozhodnout, že žalobkyně prokázaly existenci osobního právního zájmu na podání žaloby odlišného od zájmu HSH Nordbank pokud jde o druhý a třetí aspekt, jež jsou uvedeny v bodech 57 a 58 výše (v tomto smyslu viz rozsudek Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und

Giroverband v. Komise, bod 30 výše, EU:T:2014:683, bod 120), přičemž jednorázová platba zůstává pro společnost neutrální, neboť výdaj 500 milionů eur z hotovostních zdrojů byl současně kompenzován navýšením kapitálu společnosti o 500 milionů eur.

- 60 Žaloba je tedy přípustná v rozsahu, v němž jsou napadeným rozhodnutím žalobkyně bezprostředně a osobně dotčeny tím, že v něm Komise ukládá jako podmínku navýšení kapitálu HSH Nordbank výlučně ve prospěch HSH Finanzfonds.
- 61 Pokud jde mimoto o zákaz vyplácení dividend až do 31. prosince 2014 a omezení jejich případného vyplácení za podmínek připomenutých v bodě 13 výše od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2016, je třeba zdůraznit, že tato opatření mají zajisté vliv na rozdělení zisku společnosti ve smyslu judikatury citované v bodě 51 výše. Tato podmínka však nestačí, neboť je třeba, aby byl zájem žalobkyň jejich osobním zájmem, tj. aby v tomto ohledu měly ve svém postavení menšinových akcionářů zájem odlišný od zájmu HSH Nordbank.
- 62 V této souvislosti je třeba na jedné straně uvést, že společnost může mít zájem vyplatit dividendy s cílem zvýšit věrnost svých akcionářů a odměnit je za jejich investici, a tudíž může být dotčena opatřením zákazu, posléze omezení tohoto vyplácení, v důsledku čehož je oprávněna toto opatření napadnout. Na druhé straně nevyplácení dividend je v její prospěch, neboť posiluje její vlastní kapitál, což bylo cílem, k němuž směřovala Komise ve vztahu k HSH Nordbank. Pokud jde o zájem akcionáře, ten se jeví mimořádně omezený. Obecně je zájmem akcionáře v krátkodobém horizontu dosáhnout v co nejkratší možné době navrácení jeho investice, tedy vyplácení dividend. Ve střednědobém a dlouhodobém horizontu akcionář usiluje o rozvoj společnosti například proto, aby dosáhl zisku při prodeji jeho akcií a v období krize, když se cíl rozvoje společnosti zdá být nerealizovatelný, nebo o zachování nebo obnovu činnosti společnosti.
- 63 V projednávané věci se zájmy akcionářů, menšinových či většinových, a zájmy společnosti zdají být souběžné. Z písemností ve spise totiž vyplývá, že k umožnění záchrany HSH Nordbank je společným zájmem této společnosti a všech jejích akcionářů posílit poměr vlastního kapitálu společnosti, aby mohla zlepšit svůj rating a přilákat nové investory. Žalobkyním tedy nelze přiznat vlastní zájem, pokud jde o zákaz, posléze omezení, vyplácení dividend. Žalobkyně tedy nejsou v tomto ohledu napadeným rozhodnutím osobně dotčeny.
- 64 Jak mimoto správně zdůrazňuje Komise, žalobkyně na podporu návrhových žádání směřujících ke zrušení uvedeného zákazu a omezení nevznášejí ani podložený žalobní důvod ani přesné tvrzení.
- 65 Z toho plyne, že žaloba je nepřipustná s výjimkou návrhu na zrušení podmínky týkající se navýšení kapitálu HSH Nordbank výlučně ve prospěch HSH Finanzfonds, ve vztahu k níž žalobkyně prokázaly, že jsou bezprostředně a osobně dotčeny ve smyslu článku 263 SFEU. Jednak žalobkyně nejsou napadeným rozhodnutím osobně dotčeny a jednak, pokud jde o podmínku zákazu, posléze omezení vyplácení dividend, žaloba neobsahuje upřesnění požadovaná článkem 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991.

K věci samé

K „obecným“ žalobním důvodům první části žaloby

- 66 Z osmi žalobních důvodů, které žalobkyně uplatňují v rámci první části žaloby a které lze považovat za přípustné, je třeba nejprve přezkoumat žalobní důvody, které lze kvalifikovat jako „obecné“, ale s přihlédnutím k závěru uvedenému v bodě 65 výše tedy pouze v rozsahu, v němž se týkají jednorázové platby.

– K porušení povinnosti poskytnout odůvodnění

- 67 Nejprve je třeba se věnovat druhému žalobnímu důvodu, jímž žalobkyně Komisi vytýkají, že porušila povinnost uvést odůvodnění podle čl. 296 druhého pododstavce SFEU tím, že nevysvětlila, proč měly být žalobkyně považovány za příjemce nepřímé státní podpory, a tím, že neuvedla důvody, proč byla hodnota podniku HSH Nordbank vypočtena nesprávně.
- 68 Nejdříve je třeba krátce vysvětlit, proč by žalobkyně mohly být kvalifikovány jako nepřímí příjemci státní podpory. V projednávané věci získali menšinoví akcionáři HSH Nordbank – prostřednictvím této právnické osoby, již jsou akcionáři – prospěch z opatření podpory, jež tato společnost přímo a jmenovitě získala, především z rekapitalizace, a to ač se na uvedenou rekapitalizaci nepodíleli, na rozdíl od hlavních akcionářů HSH Nordbank. Komise měla za to (viz zejména body 245 a 275 odůvodnění napadeného rozhodnutí), že by se o takovou nepřímou podporu jednalo tehdy, kdy by se neuplatnily podmínky stanovené v příloze II napadeného rozhodnutí, jež byly určeny k tomu, aby se přímá podpora (jež jediná byla předmětem formálního vyšetřovacího řízení) stala slučitelnou s vnitřním trhem.
- 69 Je třeba uvést, že první část tohoto žalobního důvodu, jíž je Komisi vytýkáno, že nevysvětlila, proč měly být žalobkyně považovány za příjemce nepřímé státní podpory, není skutkově podložena. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, Komise v bodech 247 až 262 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, proč by taková nepřímá státní podpora vznikla bez nového rozdělení zátěže mezi akcionáře a z jakých důvodů měla za to, že je třeba zamítnout výhrady Spolkové republiky Německo a třetích stran.
- 70 Jak se uvádí v bodě 247 odůvodnění napadeného rozhodnutí, „[v]ýhoda nepřímo poskytnutá menšinovým akcionářům vznikla tak, že se veřejní vlastníci zřekli dodatečných akcií v HSH [Nordbank], které by obdrželi v případě, že by cena nových akcií byla stanovena správně“ a že „[m]ezi podporami poskytnutými HSH [Nordbank] ze státních prostředků a výhodou, jež vznikla menšinovým akcionářům, existuje příčinná souvislost“. V bodě 248 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise upřesňuje, na rozdíl od toho, co je obsaženo ve výše uvedených výhradách, že výhoda pro menšinové akcionáře pochází od státu, neboť při rozhodování o rekapitalizaci, jakož i o počtu akcií a jejich ceně, byly na valné hromadě „veřejní vlastníci [...] zastoupeni jakožto [akcionáři] [...] a [...] jednali coby veřejná zařízení“.
- 71 Body 249 až 253 odůvodnění napadeného rozhodnutí byly věnovány prokázání skutečnosti, že příliš omezené rozmělnění kapitálu po rekapitalizaci by, pokud by nebylo napraveno, představovalo podporu.
- 72 Komise měla rovněž za to, že srovnání s jedním ze starších rozhodnutí týkajícím se rozdělení zátěže mezi akcionáře není relevantní (bod 254 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a uvedla, že finanční příspěvky, jež menšinoví akcionáři poskytli před opatřeními podpory a především před rekapitalizací, nemohly mít vliv na legalitu korekcí, které bylo třeba vůči uvedeným opatřením přijmout (body 255 a 256 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 73 V bodě 262 odůvodnění napadeného rozhodnutí tedy dospěla k závěru o existenci „možné výhody, kterou [získali] menšinoví akcionáři“, a tudíž „nutnosti přiměřeného rozdělení zátěže“. Z toho tedy jasně plyne, že žalobní důvod, jenž vychází z nedostatečného odůvodnění, není v první části opodstatněný.
- 74 Kromě toho pokud jde o druhou část, z přezkumu napadeného rozhodnutí vyplývá, že rovněž není namístě jí vyhovět. Jak bylo totiž uvedeno v bodě 71 výše, otázkou hodnoty HSH Nordbank a následně jednotkovou cenou akcií tvořících její kapitál, se zabývají body 249 až 253 odůvodnění uvedeného rozhodnutí. Je zde zdůrazněno, že analýza Spolkové republiky Německo a veřejných akcionářů HSH Nordbank, jež vychází ze zprávy o ocenění vypracované renomovanou auditorskou společností (dále jen „zpráva o ocenění“), obsahuje několik nedostatků (bod 250 odůvodnění

napadeného rozhodnutí), a sice skutečnost, že uvedené ocenění vycházelo z obchodního plánu, jenž nepočítal s nezbytností „splnit regulační kapitálové požadavky“ (bod 251 odůvodnění napadeného rozhodnutí), a tedy podstatně restrukturovat HSH Nordbank.

- 75 Komise zejména uvádí, že prognózu normalizace trhů v roce 2011 nebylo možno „považovat za opatrnou“ (tentýž bod odůvodnění). Rovněž zdůrazňuje (bod 252 odůvodnění napadeného rozhodnutí), že Spolková republika Německo a veřejní akcionáři HSH Nordbank sami nepřihlíželi k výhradám autorů zprávy o ocenění, zejména ke skutečnosti, že snížení ratingu HSH Nordbank z kategorie A na kategorii BBB+ s negativním výhledem „se neodrazilo v plánu financování, o nějž se ocenění opíralo, a tudíž se k němu při výpočtu indikativní hodnoty [této společnosti] nepřihlíželo“. Kromě toho návrat do kategorie A v roce 2013 podle Komise vycházel z nesprávného předpokladu. Komise v témže bodě odůvodnění doplňuje, že uvedená zpráva právě zdůrazňovala nezbytnost zařadit restrukturalizace, jejichž nařízení nebylo v rámci řízení o přezkoumání státních podpor opomenuto. Konečně uzavírá, že hodnota podniku byla ve zprávě o ocenění vypočítána nesprávně, neboť v ní bylo považováno za samozřejmé, že dojde k realizaci záruky na pokrytí rizik (bod 253 odůvodnění napadeného rozhodnutí), zatímco cílem formálního vyšetřovacího řízení je právě určit, zda dotčená opatření představují státní podpory, a pokud ano, zda jsou slučitelná s vnitřním trhem a za jakých podmínek.
- 76 Z předchozího vyplývá, že druhá část druhého žalobního důvodu musí být zamítnuta jako neopodstatněná, a uvedený důvod je tudíž nutno zamítnout v plném rozsahu.
- 77 Zadruhé Tribunál považuje za vhodné přistoupit k přezkumu dalšího žalobního důvodu vycházejícího z porušení podstatných formálních náležitostí, a sice existence procesní vady plynoucí z nesprávného ukončení formálního vyšetřovacího řízení.

– K porušení čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999 a zásady právní jistoty vyplývající z nesprávného ukončení formálního vyšetřovacího řízení

- 78 Žalobkyně tvrdí, že čl. 7 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [108 SFEU] (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339), a zásada právní jistoty byly porušeny z důvodu nesprávného ukončení formálního vyšetřovacího řízení, jelikož Komise nepřijala žádné z rozhodnutí vyjmenovaných v uvedeném čl. 7 odst. 1 k ukončení dotčeného řízení týkajícího se případných protiprávních podpor, jež údajně získali menšinoví akcionáři. Tvrdí, že ačkoli je přípustné, aby Komise ponechala formální vyšetřovací řízení otevřené, dotčený orgán musí na základě zásady právní jistoty uvést, ve vztahu k jakým opatřením toto řízení ukončuje, což se v případě dotčených nepřímých podpor nestalo.
- 79 Na úvod je třeba připomenout, že čl. 7 odst. 1 nařízení č. 659/1999 obsahuje odkaz na čl. 7 odst. 2 až 5 uvedeného nařízení, jenž předpokládá čtyři typy rozhodnutí: rozhodnutí, v němž se má za to, že dotčené opatření není podporou (odstavec 2), rozhodnutí uznávající, po případných úpravách dotčným členským státem, že dotčená podpora je slučitelná s vnitřním trhem („kladné rozhodnutí“, definované v odstavci 3), rozhodnutí, v němž Komise připojí ke kladnému rozhodnutí podmínky, které jí umožní uznat slučitelnost s vnitřním trhem a povinnosti pro umožnění kontroly plnění jejího rozhodnutí („podmínečné rozhodnutí“, stanovené v odstavci 4) a konečně rozhodnutí, v němž má Komise za to, že podpora není slučitelná s vnitřním trhem („záporné rozhodnutí“, uvedené v odstavci 5). Žalobkyně správně tvrdí, že formální vyšetřovací řízení musí být ukončeno jedním z těchto čtyř typů rozhodnutí.
- 80 Nesprávně však uvádějí, že tak tomu nebylo u nepřímých podpor, jež byly případně poskytnuty menšinovým akcionářům, a zejména výrok napadeného rozhodnutí k této otázce nic neuvádí. Je totiž nesporné, že napadené rozhodnutí je podmíněným rozhodnutím ve smyslu čl. 7 odst. 4 nařízení č. 659/1999, neboť státní podpora poskytnutá HSH Nordbank je považována za slučitelnou s vnitřním

trhem pouze za podmínky, že se přijmou korekce, pokud jde o rozdělení zátěže mezi akcionáře s cílem posílit příspěvek menšinových akcionářů. Komise tedy nepotřebovala rozhodnout o existenci nepřímé státní podpory poskytnuté ve prospěch menšinových akcionářů, neboť jednorázová platba byla přijata právě proto, aby se jejímu vzniku zabránilo.

81 Komise tedy neporušila ani čl. 7 odst. 1 nařízení č. 659/1999, ani zásadu právní jistoty tím, že se ve výroku napadeného rozhodnutí nevyjádřila k existenci nepřímé podpory ve prospěch menšinových akcionářů včetně žalobkyň, poněvadž podmínky podrobně popsané v bodech 11 až 13 výše byly uloženy právě s cílem předejít vzniku této možnosti. Toto vysvětlení v ničem neodporuje vysvětlení uvedenému v bodě 73 odůvodnění a bodě 5 rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, jež jsou zmíněny v bodě 7 výše, vzhledem k tomu, že toto mělo za cíl pouze umožnit Komisi, aby ověřila, zda uvedená nepřímá podpora mohla vzniknout, k čemuž by podle tohoto orgánu došlo, pokud by v napadeném rozhodnutí nebyly stanoveny podmínky.

82 Z toho plyne, že tento žalobní důvod je třeba zamítnout jako neopodstatněný.

– K žalobním důvodům vycházejícím nejprve z neexistence samostatné podpory ve prospěch menšinových akcionářů, dále z nesprávného posouzení skutečností při přezkumu případné výhody, jež byla těmto akcionářům přiznána, a konečně nezohlednění plnění poskytnutých žalobkyněmi v rámci rozdělení zátěže

83 První, třetí a čtvrtý žalobní důvod je třeba přezkoumat společně, jelikož se všechny tři týkají posouzení toho, zda je opodstatněné tvrzení Komise o případné existenci nepřímé podpory ve prospěch menšinových akcionářů včetně žalobkyň. Tyto žalobní důvody představují, pokud jde o meritum věci, aspekt, který symetricky doplňuje žalobní důvod týkajícího se nedostatku odůvodnění, jehož přezkum umožnil určit, že Komise poskytla dostatečné právní odůvodnění ve vztahu ke všem těmto otázkám. Nyní se jedná právě o opodstatněnost stanoviska Komise v tomto ohledu.

84 Pokud jde zaprvé o žalobní důvod vycházející z toho, že nepřímá podpora nepředstavuje samostatnou podporu, žalobkyně se dovolávají judikatury vydané v rozsudcích ze dne 13. června 2002, Nizozemsko v. Komise (C-382/99, Recueil, EU:C:2002:363, body 62 a následující), a ze dne 20. listopadu 2003, GEMO (C-126/01, Recueil, EU:C:2003:622, body 28 a následující), s cílem tvrdit, že nepřímá podpora může existovat pouze tehdy, pokud je hospodářská výhoda přenesena původním příjemcem (v projednávané věci HSH Nordbank) na jiné příjemce (v tomto případě menšinové akcionáře). Mají přitom za to, že tato judikatura je *in casu* nepoužitelná, neboť hospodářská výhoda údajně získaná žalobkyněmi společně s ostatními menšinovými akcionáři, představuje pouze „prostý hospodářský odraz podpory poskytnuté HSH Nordbank“.

85 Tento žalobní důvod naráží na dvě výhrady, které přispívají k jeho zamítnutí. Zaprvé, jak bylo uvedeno v rámci přezkumu žalobního důvodu týkajícího se neposkytnutí odůvodnění, se Komise nesnažila prokázat existenci nepřímé podpory jako takové, ale skutečnost, že tato případná podpora by vznikla, pokud by k podpoře poskytnuté HSH Nordbank nebyla přijata korektivní opatření. Nejpodstatnější z úvah žalobkyň je tedy nesprávná. Za druhé za předpokladu, že by Komise měla v úmyslu prokázat existenci podpory jako takové ve prospěch menšinových akcionářů, je třeba podotknout, že judikatura citovaná žalobkyněmi by nemohla vyloučit hypotézu částečného převodu výhody poskytnuté původnímu příjemci.

86 První žalobní důvod je tudíž nutno zamítnout.

87 Zadruhé, pokud jde o údajné nesprávné posouzení týkající se přiznání výhody ve prospěch menšinových akcionářů, žalobkyně tvrdí, že zpráva o ocenění vychází z uznávaných metod, ač Komise tvrdí opak. Zejména zpochybňují to, že bylo v projednávané věci nezbytné provést „opatrné“ hodnocení a mají za to, že tento zásadní postoj Komise je stížen zjevně nesprávným posouzením. Zdůrazňují, že

Tribunálu i v případě složitých hospodářských posouzení přísluší ověřit uplatněné důkazy, jejich spolehlivost a soudržnost, jakož i otázku, zda o ně lze opřít závěry, jež z nich vyvozuje Komise. Žalobkyně mají za to, že zpráva o ocenění uvádí objektivní, a tedy neutrální hodnotu podniku; tvrdí, že budoucí nejistá hodnocení nelze brát v úvahu způsobem, jenž jednostranně znevýhodňuje zájmy jedné strany, což byl případ opatrnější prognózy.

88 Kromě toho, podle jejich názoru:

- vycházení z myšlenky normalizace obecného rámce hospodářských podmínek od roku 2011 bylo v okamžiku hodnocení realistické;
- zohlednění jiných restrukturalizačních opatření než těch, které se vztahovaly na HSH Nordbank, nebylo objektivně odůvodněno a nemělo by vliv na výsledek, neboť účasti a portfolia sloužící k určení hodnoty podniku byly posuzovány s přihlédnutím k jejich tržní hodnotě a snížení hodnoty podniku požadované Komisí by odpovídalo skutečnosti jen v případě jejího prodeje pod tržní hodnotu;
- rovněž bylo objektivně odůvodněno nezohlednění snížení ratingu HSH Nordbank jednou ratingovou agenturou, jelikož uvedené snížení nemělo dopad na posouzení hodnoty podniku;
- zohlednění záruky na pokrytí rizik bylo objektivně odůvodněno;
- snížení emisní ceny kmenových akcií při rekapitalizaci nebylo objektivně odůvodněno.

89 Zde je třeba připomenout, do jakého rámce spadá argumentace žalobkyň. Jak plyne z bodu 32 žalobní odpovědi, při rekapitalizaci byla emisní cena nových akcií stanovena na 19 eur za jednotku na základě zprávy o ocenění, podle níž hodnota podniku spadala do rozmezí od 2,01 do 2,94 miliardy eur, cena akcie tedy do rozmezí od 19,10 do 27,80 eura. Stanovená cena je tedy mírně nižší než dolní hranice odhadované ceny dle zprávy o ocenění. Komise však měla za to, že dokonce cena 19 eur za akcii byla „[jednoznačně příliš vysoká]“ (bod 253 odůvodnění napadeného rozhodnutí a bod 32 žalobní odpovědi).

90 Z důvodů vznesených v bodech 87 a 88 výše mají žalobkyně za to, že posouzení hodnoty podniku HSH Nordbank, a v důsledku toho jednotkové ceny akcií tvořících jeho kapitál, jsou v souladu s právem.

91 Je nezbytné se vyjádřit ke každému z pěti argumentů uvedených v bodě 88 výše s upřesněním, že skutkové okolnosti jako takové nejsou zpochybňovány.

92 Pokud jde zaprvé o nesprávnost prognózy o normalizaci trhu od roku 2011, je nejprve třeba podotknout, že Komise v bodě 38 žalobní odpovědi správně připomíná, že nemůže být vázána normami používanými auditorskými společnostmi při vypracování jejich zpráv. Dále, ač žalobkyně tvrdí opak, uvedené normy směřují k prevenci a omezení rizik, a tedy k uplatnění obezřetnosti, což Komise v napadeném rozhodnutí správně připomněla. Závěrem, tato prognóza mohla být skutečně kvalifikována jako neopatrná při stanovení ceny akcií, neboť jednak ze zprávy o ocenění vyplývá, že míry růstu očekávané v letech 2009 a 2010 odpovídaly finančnímu kolapsu (2009), poté mírnému oživení (2010), což neumožnilo dospět k závěru o návratu k běžnému hospodářskému růstu v roce 2011, a jednak tatáž zpráva neobsahuje tvrzení nebo odůvodnění umožňující potvrdit tuto prognózu jako takovou, neboť se omezuje na oznámení, že obchodní plán tento návrat předpokládal. První argument žalobkyň tedy lze jediné zamítnout.

93 Pokud jde zadruhé o nezohlednění restrukturalizačních a kompenzačních opatření při výpočtu emisní ceny nových akcií, je třeba rozhodnout, že německým orgánům přísluší při přijetí opatření podpory, které rekapitalizace představovala, předvídat přezkum Komise na základě právních předpisů o státních podporách. Ač je pravda, že ve zprávě o ocenění byla navržena některá restrukturalizační opatření, bylo

tak učiněno s cílem umožnit HSH Nordbank splnit požadavky pouze německých právních předpisů, zejména s ohledem na očekávanou intervenci zvláštního fondu. Komise ostatně v bodě 252 odůvodnění napadeného rozhodnutí správně zdůraznila, že sama zpráva o ocenění uvedla nezbytnost vyčkat na dodatečná restrukturalizační a kompenzační opatření, avšak nevyvodila z toho důsledky při určení jednotkové ceny akcií HSH Nordbank.

- 94 Proto její menšinová akcionářská většina včetně žalobkyň nemohou ze znění uvedené zprávy vyvozovat argumenty, *a fortiori* k tomu, aby tvrdili, že nemohli očekávat uplatnění právních předpisů, které jim byly dobře známy a které měly být zohledněny obezřetnými a informovanými hospodářskými subjekty, jakými tito akcionáři měli být v souvislosti s opatřeními, která se mohla dotknout jejich zájmů (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. července 2011, *Alcoa Trasformazioni v. Komise*, C-194/09 P, Sb. rozh., EU:C:2011:497, bod 71, a ze dne 16. října 2014, *Eurallumina v. Komise*, T-308/11, EU:T:2014:894, bod 59).
- 95 Žalobkyně rovněž nesprávně tvrdí, že zohlednění restrukturalizací a kompenzací nemohlo ovlivnit stanovení hodnoty podniku HSH Nordbank bez jeho prodeje pod tržní cenu. Jak správně uvádí Komise, studie, z níž vycházejí žalobkyně, obsažená v příloze A 3 žaloby, vychází z postulátu, že prodávající si zachovává možnost neprodat, možnost, která je z definice vyloučena v případě pozměněného plánu restrukturalizace předloženého Spolkovou republikou Německo, neboť tento plán obsahoval povinnost prodat ve stanovené lhůtě určitá portfolia a oblasti činností. Stejně tak nelze tvrdit, že zastavení nových činností ze strany HSH Nordbank nemělo dopad na hodnotu podniku, protože toto zastavení mělo za mechanický důsledek postupné snižování rezerv v závislosti na splatnosti aktiv, z nichž se skládala portfolia dotčená uvedenými činnostmi. Tvrzení žalobkyň týkající se absence dopadu tohoto zastavení může být relevantní pouze v případě dostatečné ziskovosti uvedených aktiv k pokrytí nákladů na jejich financování nebo nahrazení těchto činností jinými, novějšími a dostatečně ziskovými. Žalobkyně přitom neprokázaly, že takové podmínky byly splněny. Druhý argument žalobkyň je tedy rovněž třeba zamítnout.
- 96 Pokud jde o zatřetí o nezohlednění snížení ratingu HSH Nordbank jednou agenturou, je třeba jako nepřesné zamítnout tvrzení žalobkyň, podle něhož takové snížení nesmí mít dopad na stanovení hodnoty podniku HSH Nordbank. Naopak je třeba připomenout, že předmětem a většinou důsledkem ratingu je co nejpřesněji reflektovat hodnotu podniku a neustálý vývoj této hodnoty.
- 97 Nezohlednění snížení ratingu by proto mohlo být z hospodářského hlediska objektivně odůvodněno, pokud má dotčený podnik k dispozici údaje vyvracející důvody uvedeného snížení, například jiné ratingy agentur, které naznačují opak. V projednávané věci tomu tak je, žalobkyně odkazují na zachování ratingu A dvěma dalšími agenturami. Ze skutečností uvedených v bodě 31 odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že první agentura snížila rating HSH Nordbank v květnu 2009, přičemž další dvě agentury učinily taktéž až o rok později v květnu a červenci 2010. Komise přitom měla všechny tyto ratingy k dispozici, neboť rekapitalizace a záruka na pokrytí rizik byly poskytnuty v květnu a červnu 2009 a formální vyšetřovací řízení bylo zahájeno dne 22. října 2009. Komise svou analýzu odůvodňuje skutečností, že pouhé snížení ratingu obecně postačí ke zdražení nákladů na úvěr pro dotčený podnik. Na jednání upřesnila, že při „subprime“ krizi byli zbývající investoři velmi citliví na snížení ratingu, i když poplach spustila jediná agentura. Podle jejího názoru první zaujetí pesimistického stanoviska tak mělo z tohoto hlediska velkou důležitost.
- 98 Bez toho, že by se minimalizovala důležitost tohoto posledního argumentu, je však třeba jej zamítnout. Relativní důvěra v životaschopnost podniku, kterou měly trhy v projednávané věci přinejmenším do května 2010, závisela na zachování ratingu uvedeného podniku několika agenturami (v projednávané věci dvěma ze tří „velkých“ agentur). Komise tedy nesprávně uvedla ztrátu ratingu „A“, který byl nahrazen ratingem „BBB+“ na podporu svých úvah vedoucích k závěru, že hodnota podniku HSH Nordbank byla nadhodnocená.

- 99 Před určením dopadu této nesprávné analýzy na legalitu napadeného rozhodnutí je třeba přezkoumat ostatní argumenty žalobkyň.
- 100 Pokud jde začtvrté o skutečnost, že záruka na pokrytí rizik byla považována za nespornou a realizovanou, ačkoli se Komise musela vyjádřit k otázce, zda tato záruka představovala státní podporu a případně, zda tato podpora byla slučitelná s vnitřním trhem, žalobkyně nemohou tvrdit, že toto opatření mohlo být zohledněno *ex ante* za účelem určení hospodářské hodnoty podniku, ačkoli HSH Nordbank „již byly známy podrobnosti o záruce na pokrytí rizik týkající se nákladů, výše a trvání“. Okolnost, že obsah těchto opatření byl znám a tato společnost je sdělila svým partnerům, aby je ujistila o své hospodářské životaschopnosti, neumožňuje předpokládat, že Komise na uvedená opatření bude nahlížet jako na státní podporu slučitelnou s vnitřním trhem, ostatně jako tomu bylo v tomto případě s výhradou určitých podmínek. Jinak řečeno, ačkoli bylo možné k dotčeným opatřením přihlédnout jako na záruku hospodářského přežití HSH Nordbank, nepředstavovala však relevantní právní základ pro jejich zahrnutí jako jednoho z parametrů pro určení hospodářské hodnoty podniku před uznáním legality uvedených opatření ve vztahu k unijnímu právu. Připustit opačný postulát by zbavilo řízení ve věci státních podpor samotné podstaty a důvodu existence.
- 101 Za irelevantní je rovněž třeba považovat tvrzení, podle něhož Komise nemohla zároveň odmítnout záruku na pokrytí rizik a požadovat, aby byla zohledněna očekávaná restrukturalizační a kompenzační opatření. Zde je třeba zdůraznit, že posledně uvedená opatření, jako převod portfolií nebo odvětví činností, byla v každém případě trhy a bankami požadována po prosazení zásadního rozhodnutí o přežití podniku ke zvýšení jeho ziskovosti. V tomto kontextu, jak v duplice správně připomněla Komise, bylo účelem zprávy o ocenění určit hodnotu HSH Nordbank bez podpory, aby na tomto základě byla stanovena emisní cena akcií určených právě k financování opatření podpory. Bylo tedy normální, že HSH Nordbank pro určení hodnoty podniku přihlédla k závazkům spojeným s postupy, které obezřetný a informovaný hospodářský subjekt musel očekávat. Totéž neplatí pro opatření podpory, která jsou předmětem napadeného rozhodnutí, jež neodpovídají složkám hodnoty podniku na trhu, ale představují mimořádné výhody určené k zabránění úpadku tohoto podniku a umožnění jeho konečného ozdravení. Z judikatury v této souvislosti plyne, že na základě sdělení Komise nadepsaného „Použití pravidel pro poskytování státní podpory na opatření přijatá ve vztahu k finančním institucím v souvislosti se současnou globální finanční krizí“ (Uř. věst. 2008, C 270, s. 8) musí být poskytnutí státní záruky považováno za naléhavé opatření, a tudíž musí být nezbytně dočasné, přičemž s takovou zárukou musí být rovněž spojena restrukturalizační opatření nebo opatření související s likvidací příjemce (rozsudek ze dne 5. března 2015, Banco Privado Português a Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, Sb. rozh., EU:C:2015:151, bod 70). Kromě toho nic neumožnilo tvrdit, že tato opatření budou Komisí považována za legální, tedy za nepředstavující státní podporu, anebo za státní podporu slučitelnou s vnitřním trhem. Kromě toho slučitelnost této podpory byla uznána pouze podmíněně, přičemž žalobkyně ostatně zpochybňují tyto podmínky jako takové. Je tedy třeba znovu uvést, že ač bylo logické a užitečné, že HSH Nordbank sdělila svým obchodním partnerům a bankám, jaká bude její finanční situace, až jí bude záruka na pokrytí rizik přiznána, nebylo možné k této záruce přihlížet pro stanovení hodnoty nových akcií emitovaných v rámci rekapitalizace, bez toho, že by uvedenou hodnotu mechanicky nadhodnotila.
- 102 Čtvrtý argument žalobkyň tedy nelze přijmout.
- 103 Zapáté a na posledním místě, pokud se jedná o neodůvodněné snížení emisní ceny nových akcií, žalobkyně tvrdí, že tato cena byla ve skutečnosti dokonce příliš nízká, přičemž vycházejí z průměrné ceny za akcii ve výši 23,50 eura vyplývající ze zprávy o ocenění. Jelikož je tento poslední argument třeba v praxi přezkoumat jako závěr ze čtyř předchozích argumentů, je nutno rozhodnout, že s přihlédnutím ke všem odůvodněním Komise, s výjimkou odůvodnění týkajícího se snížení ocenění jednou ze tří nejvýznamnějších agentur, tento orgán zohlednil všechny relevantní údaje a nedopustil se zjevně nesprávného posouzení tím, že měl za to, že hodnota 19 eur za akcii byla příliš vysoká a musela být kompenzována novým rozdělením zátěže mezi akcionáře.

104 Druhý žalobní důvod žalobkyně je proto rovněž nutno zamítnout.

105 Pokud jde o žalobní důvod vycházející z nezohlednění plnění poskytnutých žalobkyněmi v rámci rozdělení zátěže, je nutno ho zamítnout jako neopodstatněný. V projednávaném sporu se totiž jedná pouze o napadené rozhodnutí (což vylučuje veškeré chování akcionářů HSH Nordbank před tím, než se tato společnost rozhodla využít intervence německých orgánů v rámci záchranných opatření), ostatně nikoli v rozsahu, v němž uznává, že dotčená opatření představují státní podpory, ale v rozsahu, v němž menšinovým akcionářům HSH Nordbank ukládá určité podmínky nového rozdělení zátěže mezi akcionáři, aby bylo dosaženo slučitelnosti dotčených podpor s vnitřním trhem. Skutečnost, že se žalobkyně zapojily před rekapitalizací, jako ostatně všichni ostatní akcionáři, tedy nemůže mít vliv na posouzení legality uvedených podmínek. Jen pro úplnost je společně s Komisí třeba uvést, že když bylo v roce 2008 rozhodnuto o navýšení kapitálu, akcionáři HSH Nordbank spoléhali na skutečnost, že se jim jejich investice vyplatí. Měli totiž za to, že tato společnost již překonala finanční krizi a oznámili Komisi, že jednali v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství, což Komise odsouhlasila (viz bod 25 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Proto, i kdyby byl tento žalobní důvod považován za relevantní, by bylo nutno ho zamítnout jako neopodstatněný.

– K porušení zásady proporcionality pokud jde o nové rozdělení zátěže

106 Sedmým žalobním důvodem první části žaloby žalobkyně tvrdí, že zásada proporcionality byla porušena tím, že Komise jednak opomněla ověřit, zda tato zásada byla dodržena ve vztahu k novému rozdělení zátěže plynoucí z napadeného rozdělení, a jednak skutečně porušila uvedenou zásadu tím, že jim uložila jednorázovou platbu.

107 Nejprve je třeba podotknout, že první část žalobního důvodu není skutkově podložena.

108 Komise před odůvodněním odkazu na podmínky uložené menšinovým akcionářům v této souvislosti uvádí, že „pozměněný plán restrukturalizace obsahuje dodatečná opatření, která výrazným způsobem zvyšují zapojení menšinových akcionářů do rozdělení zátěže“ (bod 258 odůvodnění napadeného rozhodnutí), že „díky dodatečným opatřením k protiplnění za záruku na pokrytí rizik, která Komise přijala [...], se příspěvek k rozdělení zátěže zvýší“ (bod 259 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a že „omezením protiplnění za kapitálové nástroje [se] dále zlepší zapojení menšinových akcionářů do rozdělení zátěže“ (bod 260 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Kromě toho však připomíná, že s přihlédnutím k cíli spočívajícímu v „zapojení menšinových akcionářů do rozdělení zátěže“ (bod 261 odůvodnění napadeného rozhodnutí) by dotčená opatření podpory musela být prohlášena za neslučitelná s vnitřním trhem, pokud by nebylo možné přijmout nová opatření zlepšující zapojení menšinových akcionářů do rozdělení zátěže. V bodě 262 odůvodnění napadeného rozhodnutí výslovně zdůrazňuje, že zákaz vyplácení dividend „by se měl omezit [na základě zásady proporcionality]“. V bodě 263 odůvodnění napadeného rozhodnutí podle vlastních slov usiluje o „odpovídající výši vlastního příspěvku a odpovídající zapojení menšinových akcionářů do rozdělení zátěže“, z čehož implicitně, ale nutně vyplývá skutečnost, že zásada proporcionality byla Komisí při přijetí napadeného rozhodnutí zohledněna. Tvzení, že tento orgán opomněl přezkoumat, zda byla uvedená zásada dodržena, je tedy nesprávné.

109 Druhá část žalobního důvodu musí být z následujících důvodů rovněž zamítnuta.

110 Komise jak v písemných podáních, tak na jednání namítala, že žalobkyně neměly důvod napadnout opatření, která je v zásadě postavila do příznivějšího postavení, než by bylo postavení, které by vyplynulo z neschválení podpory. Jelikož však byl prokázán právní zájem žalobkyně na podání žaloby za podmínek vymezených v bodech 56 až 60 výše, přezkum legality podmínek stanovených Komisí – a zejména přezkum toho, zda tyto podmínky dodržují zásadu proporcionality – musí být proveden unijním soudem v závislosti na žalobních důvodech vznesených žalobkyněmi a považovanými za přípustné a relevantní, a dále na důvodech veřejného pořádku.

- 111 Pokud jde o meritum věci, jeví se, že Komise tuto zásadu v projednávané věci řádně dodržela, ač žalobkyně vyhýbavým způsobem tvrdí opak. Komise neopomněla vyčíslit, do jaké míry se menšinová akcionáři nedostatečně podíleli na rozdělení zátěže ani určit, jaká výše zátěže akcionářů vyplývala z jednorázové platby ve formě akcií.
- 112 V tomto ohledu, jak se relevantně podotýká v žalobní odpovědi, je třeba uvést, že kvantifikace nedostatečné účasti na rozdělení zátěže menšinových akcionářů jasně plyne z bodu 40 odůvodnění ve spojení s bodem 253 odůvodnění napadeného rozhodnutí, a tedy že se jedná o rozdíl mezi jednotkovou cenou 19 eur za skutečně vlastněnou akcií a cenou opravenou Komisí (9,10 eura, tj. 13,60 eura po odečtení záruky na pokrytí rizik, minus 4,5 eura s přihlédnutím k úvahám obsaženým v bodě 40 odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o snížení emisní ceny nových akcií o 10 % nevyplacené dividendy v období 2009–2012). Pokud jde o hodnoty jednorázové platby ve formě akcií, bod 196 odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobkyním přináší nezbytná upřesnění.
- 113 Není tedy pochyb o tom, že Komise řádně dodržela zásadu proporcionality.
- Ke „zvláštním“ žalobním důvodům první části žaloby
- 114 Zadruhé je třeba přezkoumat žalobní důvody, které lze kvalifikovat jako „zvláštní“, ale zde také jen v rozsahu, v němž mohou mít souvislost s jednorázovou platbou.
- 115 V tomto ohledu šestý žalobní důvod, jenž vychází z toho, že Komise porušila čl. 7 odst. 4 nařízení č. 659/1999 a její sdělení o nakládání se znehodnocenými aktivy v bankovním sektoru Společenství (Úř. věst. 2009, C 72, s. 1) a připojením podmínek a povinností k napadenému rozhodnutí, jež neměly souvislost s restrukturalizací HSH Nordbank, ale obsahovaly skryté podmíněné schválení nepřímé podpory, ve skutečnosti výlučně směřuje proti jednorázové platbě. V tomto ohledu je třeba připomenout některé úvahy.
- 116 Jednorázovou platbou se zabývají body 245 až 259 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v oddíle nadepsaném „Zapojení menšinových akcionářů do rozdělení zátěže“. Komise zde opakuje skutečnosti, které jsou obsaženy v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení (bod 245 odůvodnění napadeného rozhodnutí) před tím, než odmítne argumenty Spolkové republiky Německo a dalších dotčených stran řízení (tj. sdružení spořitelén Šlesvicka-Holštýnska a společností spravovaných JC Flowers & Co. včetně žalobkyní).
- 117 Podle Komise akcie vlastněné menšinovými akcionáři, kteří se neúčastnili rekapitalizace, byly nedostatečně rozmělněny, jinak řečeno jejich jednotková cena byla příliš vysoká z důvodu, že nedošlo k přiměřenému rozdělení zátěže v rámci záchrany HSH Nordbank, jež by umožnilo považovat opatření podpory za slučitelná s vnitřním trhem. Měla rovněž za to, že nepřímá výhoda, jež pro menšinové akcionáře vyplynula z neexistence podmínek obsažených v napadeném rozhodnutí, mohla být sama o sobě považována za státní podporu, vzhledem k tomu, že pokud by cena za akcií byla stanovena správně, veřejní akcionáři (a sice spolkové země Hamburk a Šlesvicko-Holštýnsko) by obdrželi dodatečný podíl na kapitálu HSH Nordbank, jehož se zřekli (body 247 a 248 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 118 Komise rovněž zamítá argumenty Spolkové republiky Německo a menšinových akcionářů pokud jde o relevanci původního posouzení ceny a počet akcií. Podle těchto účastníků řízení byly dotčené parametry, stanovené na základě zprávy o ocenění, relevantní, zatímco Komise má za to, že opomenutí určitých aspektů v této zprávě vedlo při rekapitalizaci k nadhodnocení ceny za akcií (body 249 a 250 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise konkrétně vyjadřuje nesouhlas s dvěma předpoklady uvedenými ve zprávě o ocenění, jež se týkaly stanovení jednotkové ceny akcií (body 251 a 252 odůvodnění napadeného rozhodnutí), a to prognózy o normalizaci trhů v roce 2011

a předpokladu, že ratingové agentury společnosti znovu udělí rating A (v roce 2009 byl HSH Nordbank snížen rating na kategorii BBB+ s negativním výhledem), které považuje za nepřiměřeně optimistické.

- 119 Vyvozuje z toho nezbytnost opravy prostřednictvím jednorázové platby, aby bylo dosaženo požadovaného stupně rozdělnosti účasti menšinových akcionářů v kapitálu HSH Nordbank (bod 259 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 120 Žalobkyně v rámci šestého žalobního důvodu tvrdí, že jednorázová platba v rozsahu, v němž zatěžuje menšinové akcionáře, mezi něž žalobkyně patří, nemůže představovat příspěvek HSH Nordbank k navrácení prvku podpory, jenž byl považován za neslučitelný s vnitřním trhem v bodě 209 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Mají za to, že přijatá opatření neobsahují zpětný peněžní tok poskytovateli podpory.
- 121 Komise relevantně připomíná, že HSH Finanzfonds „hraje dvojí roli [...] akcionáře [...] HSH Nordbank, na straně jedné, a poskytovatele podpory[,] na straně druhé“. V tomto kontextu bylo v rámci jednorázové platby vyplaceno 500 milionů eur ve prospěch HSH Finanzfonds ze strany HSH Nordbank, přičemž tyto byly odpočítány z aktiv HSH Nordbank. Tato částka byla vyplacena ve formě akcií, jelikož bylo v přiměřeném poměru provedeno navýšení kapitálu. Nic to nemění na tom, že se aktiva HSH Finanzfonds zvýšila o 500 milionů eur a HSH Nordbank se o stejnou částku snížila aktiva (než se znovu započítala do jejího kapitálu), přičemž se všem akcionářům snížila hodnota za akcii, pokud jde o jejich podíl na uvedeném kapitálu.
- 122 Ač je pravda, že Komise svým způsobem dosáhla toho, že kapitál investovaný menšinovými akcionáři, včetně žalobkyň, nesl část ztrát, aby bylo umožněno nové rozdělení zátěže mezi menšinovými akcionáři a hlavním akcionářem HSH Finanzfonds, žalobkyně nemohou tvrdit, že toto přerozdělení bylo neodůvodněné, jak bylo rozhodnuto v bodě 113 výše. Na rozdíl od tvrzení žalobkyň mimoto jednorázová platba vytváří účinky vůči všem akcionářům, a nikoli vůči konkrétní kategorii akcionářů, ačkoli okolnost, že hlavní akcionář, jenž jako takový přispívá na přerozdělení částky 500 milionů eur z titulu hodnoty akcií, které již vlastnil, je rovněž příjemcem nových emitovaných akcií, může činit dojem o rozdílném zacházení. Zde se však jedná pouze o deformované vnímání jednorázové platby, neboť HSH Finanzfonds získal nové akcie pouze v postavení poskytovatele podpory penalizovaného nadhodnocením hodnoty podniku, a nikoli v postavení akcionáře. Jak správně zdůrazňuje Komise, na znovudosažení této rovnováhy bylo možné použít novou veřejnoprávní instituci, která by nebyla akcionářem, ale pouze příjemcem prostředků, a byla by zapojena do téhož rozdělení zátěže mezi všechny akcionáře ve prospěch poskytovatele podpory zastoupeného touto institucí.
- 123 Je tedy třeba rozhodnout, že jednorázová platba, byť je jejím hospodářským důsledkem oslabení hodnoty podílu menšinových akcionářů v rámci kapitálu HSH Nordbank, je právně opodstatněná v rozsahu, v němž tyto akcionáře zavazuje k přiměřenému úsilí ve vztahu k tomu, co odsouhlasili veřejní akcionáři při rekapitalizaci tak, aby menšinovým akcionářům nebyla nepřímo poskytnuta podpora, a aby mohla být dotčena opatření prohlášena za slučitelná s vnitřním trhem.
- 124 Šestý žalobní důvod první části žaloby musí být tedy zamítnut.
- 125 V rámci osmého žalobního důvodu první části žaloby žalobkyně uplatňuje tři rozhodnutí Komise.
- 126 V tomto ohledu je třeba připomenout, že starší rozhodovací praxe Komise nemůže mít vliv na platnost pozdějšího rozhodnutí, kterou lze posoudit pouze s ohledem na objektivní ustanovení Smlouvy (rozsudky ze dne 20. května 2010, *Todaro Nunziatina & C.*, C-138/09, Sb. rozh, EU:C:2010:291, bod 21, a *Eurallumina v. Komise*, bod 94 výše, EU:T:2014:894, bod 80).
- 127 Pro úplnost je třeba uvést následující skutečnosti.

- 128 Pokud jde o srovnání s rozhodnutím Komise ze dne 7. května 2009, žalobkyně poukazují na skutečnost, že skupina Generali, která se neúčastnila navýšení kapitálu, nebyla ani povinna přispět „s výjimkou případného pozastavení dividend v průběhu dvou hospodářských let“. Z toho je třeba vyvodit, že toto první srovnání se ve skutečnosti týká pouze opodstatněnosti jednorázové platby. Jelikož tato opodstatněnost byla při přezkumu šestého žalobního důvodu prokázána, toto srovnání nemůže uspět.
- 129 Druhé srovnání je vykonáno podle stejného implicitního postulátu, s tím, že žalobkyně tvrdí, že v této věci, v níž se někteří akcionáři neúčastnili navýšování kapitálu, tisková zpráva Komise „neumož[nila] zjistit, zda se [uvedení] akcionáři účastni[li] rozdělení zátěže pouhým zákazem dividend nebo tím, že jim byla uložena dodatečná zátěž“.
- 130 V rámci třetího srovnání žalobkyně připomínají, že Komise zastávala názor, že ve věci, v níž bylo vydáno rozhodnutí Komise ze dne 9. prosince 2011, o státní podpoře SA.31883 (ex N 516/10), „bavorské spořitelny nes[ly] dodatečnou zátěž, jelikož nadále nepobíra[ly] roční odměnu za jejich pasivní podíly a že se mě[ly] vzdát výplaty dividend z důvodu jejich zákazu“ a mají za to, že tato zátěž „není srovnatelná se zátěží, kterou jsou povinni nést menšinoví akcionáři HSH Nordbank z důvodu jednorázové platby a omezení dividend“.
- 131 Zde se opět nejedná o protiprávnost zákazu, posléze omezení vyplácení dividend, jež jsou zpochybněny jako takové, přičemž toto zpochybnění je v projednávané věci každopádně nepřípustné, jak bylo rozhodnuto v bodě 65 výše, ale o jejich připojení k zátěži, již představuje jednorázová platba. Druhé a třetí srovnání tedy nemohou uspět ze stejných důvodů, jako jsou důvody týkající se prvního srovnání. V každém případě žalobkyně neprokazují, že toto přidání je stíženo zjevně nesprávným posouzením, ani že porušuje zásadu proporcionality, jelikož uvedená zásada byla v projednávané věci dodržena, jak plyne ze závěru uvedeného v bodě 113 výše.
- 132 V důsledku toho je třeba osmý žalobní důvod první části žaloby zamítnout.
- 133 Celkově žalobkyně neprokázaly, že jednorázová platba, jejímž jediným cílem bylo, jak správně zdůrazňuje Komise, učinit státní podporu slučitelnou s vnitřním trhem, představuje podmínku, jež je nepřiměřená zásadě rovného zacházení nebo je s touto zásadou v rozporu.
- 134 V důsledku toho je třeba žalobu odmítnout jako zčásti nepřípustnou a jako zčásti neopodstatněnou ji zamítnout.

K nákladům řízení

- 135 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměly ve věci úspěch, je důvodné, v souladu s čl. 134 odst. 1 jednacího řádu, posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **HSH Investment Holdings Coinvest-C Sàrl a HSH Investment Holdings FSO Sàrl se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Gratsias

Kančeva

Wetter

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. listopadu 2015.

Podpisy.